

לפני שער המלך

Before the Gate of the King

Hachnassat Megillah L'iluy Nishmat Yonim Eliezer Meir ben Yehoshua v'Tania Chanah
 Welcoming CBI's New Megillah in Memory of Yonim Schweig z"l

<p>1. Hayim Nahman Bialik, <i>Behind the Gate</i> (published in 1927)</p> <p>Humming dove, Fair dove, Guided me through the sea By the boat's wings And led me To the promised land.</p> <p>Alas, tell me, waves And the fish of the deep waters How will I enter my gate, the treasured land, when my key is broken And the door locked?</p> <p>No voice is heard, nobody answers And a dove and a boy still knock at the gate.</p>	<p>חיים נחמן ביאליק, מאחורי השער</p> <p>בת-יונים הומיה, בת-יונים בהירה, נחתני ביים על כנפי הסירה ותוליכני לארץ הבחירה.</p> <p>הוי, אקרו, הגלים, הדגים במצולה, איך אבא בשערי ארץ הסגולה, ומפתחי שבור, והדלת נעולה? אין קול ואין עונה- ויונה עם נער עדין מתדפקים על דלת השער.</p>
<p>2. Kobi Oz, <i>Behind the Gate</i> https://www.youtube.com/watch?v=ApYWWgYCpqq</p> <p>This next song is by Bialik. It's incredible how much the song is still relevant. It's incredible how Bialik manages to stay relevant all the time. The song is called, "Behind the Gate," and its about people who want to come to the promised Land and they don't succeed. They stand behind the gate and their key is broken and they are unable to open the door. And this is not only relevant to people who want to enter the Land, it is also relevant to people who have been in the Land for a very long time, but they still don't succeed to open the gate. You can be in the Land, but <i>mamash</i> (in truth) not be here at all.</p>	<p>קובי אוז - מאחורי השער</p> <p>השיר הבא יהיה שיר של ביאליק. זה מדהים כמה הוא רלוונטי, זה מדהים איך ביאליק מצליח להיות רלוונטי כל הזמן. השיר נקרא מאחורי השער, על אנשים שרוצים להגיע לארץ הסגולה והם לא מצליחים. והם עומדים מאחורי השער והמפתח שלהם שבור והם לא יכולים לפתוח את הדלת, וזה רלוונטי לא רק לאנשים שרוצים להיכנס לארץ, זה גם רלוונטי לאנשים שהם מזמן נמצאים בארץ, אבל הם לא מצליחים לפתוח את השער. אתה יכול להיות בארץ, אבל ממש לא להיות פה.</p>
<p>3. Franz Kafka, <i>Before the Law</i>, Translation by Ian Johnston</p> <p>Before the law sits a gatekeeper. To this gatekeeper comes a man from the country who asks to gain entry into the law. But the gatekeeper says that he cannot grant him entry at the moment. The man thinks about it and then asks if he will be allowed to come in later on. "It is possible," says the gatekeeper, "but not now." At the moment the gate to the law stands open, as always, and the gatekeeper walks to the side, so the man bends over in order to see through the gate into the inside. When the gatekeeper notices that, he laughs and says: "If it tempts you so much, try it in spite of my prohibition. But take note: I am powerful. And I am only the most lowly gatekeeper. But from room to room stand gatekeepers, each more powerful than the other. I can't endure even one glimpse of the third." The man from the country has not expected such difficulties [...] The man, who has equipped himself with many things for his journey, spends everything, no matter how valuable, to win over the gatekeeper. The latter takes it all but, as he does so, says, "I am taking this only so that you do not think you have failed to do anything." During the many years the man observes the gatekeeper almost continuously. He forgets the other gatekeepers, and this one seems to him the only obstacle for entry into the law. [...] Now he no longer has much time to live. Before his death he gathers in his head all his experiences of the entire time up into one question which he has not yet put to the gatekeeper. He waves to him, since he can no longer lift up his stiffening body. The gatekeeper has to bend way down to him, for the great difference has changed things to the disadvantage of the man. "What do you still want to know, then?" asks the gatekeeper. "You are insatiable." "Everyone strives after the law," says the</p>	

man, “so how is that in these many years no one except me has requested entry?” The gatekeeper sees that the man is already dying and, in order to reach his diminishing sense of hearing, he shouts at him, “Here no one else can gain entry, since this entrance was assigned only to you. I’m going now to close it.”

4. Maimonides, Guide for the Perplexed, Ch. 51

A king is in his palace, and his subjects are partly in the country, and partly abroad. Of the former, some have their backs turned towards the king's palace, and their faces in another direction; and some are desirous and zealous to go to the palace, seeking "to inquire in his temple," and to minister before him, but have not yet seen even the face of the wall of the house. Of those that desire to go to the palace, some reach it, and go round about in search of the entrance gate; others have passed through the gate, and walk about in the ante-chamber; and others have succeeded in entering into the inner part of the palace, and being in the same room with the king in the royal palace. But even the latter do not immediately on entering the palace see the king, or speak to him; for, after having entered the inner part of the palace, another effort is required before they can stand before the king--at a distance, or close by--hear his words, or speak to him.

5. Rav Shagar, *Al Kapot haManul*, pp. 89-90

Only when a person finds themselves on a dead-end road - that's where their opportunities open up, where their gateways are revealed. The tangible perspective only comes at the time of Ne'ila. Within the Ne'ila prayer there lies a certain death lock - Yom Kippur 'signals' the closing of the gates of existence [...]

[...] The Amoraim disagreed as to whether Ne'ila is the time when the gates of heaven are locked or the gates of the Temple's courtyard. Within the soul as well, we sometimes experience the gates of heaven closing. A person's fate sometimes leads them down dead-end roads, to experience existential dread. There are people for whom disasters or diseases that life has brought their way have caused them to find new capabilities and to renew their lives.

However, there are also times when the gates of the Temple's courtyard are locked, locked voluntarily. A person decides, albeit subconsciously, to withdraw into themselves and lock others out. It is specifically this ability to voluntarily lock the gates that enables a person to open other gates. Only a person who can lock out old thoughts can experience new realizations. The problem is that people prefer the known, the familiar, and it's so hard for a person to leave their comfort zone and go towards the unknown. Ne'ila is the time to separate from old thoughts. It's the time to imagine anew, to sketch out new affinities on the horizon, to desire again, to dream again. This is the grace of Ne'ila, the opportunity to lock the gates and say goodbye to the old version of ourselves. We must not recycle ourselves; we must boldly and courageously renounce, recover and respond to these benevolent Ne'ila moments.

רב שגר, על כפות המנעול, עמ' 89-90

רק בעת שאדם נקלע לדרך ללא מוצא – שם נפתחים סיכויי, שם מתגלים שערי. הפרספקטיבה הממשית היא רק בשעת הנעילה. תפילת הנעילה יש בה משהו מנעילת המיתה – יום הכיפורים 'מאותת' לנעילת שער של הקיום [...]

[...] האמוראים נחלקו אם נעילה היא נעילת שערי שמיים או נעילת שערי העזרה. גם בנפש יש מובן של נעילת שערי שמיים: גורלו של האדם פעמים מזמן אותו לדרכים ללא מוצא, לאימת הקיום. ישנם אנשים שבעקבות אסון שפקד אותם או מחלה קשה שהתמודדו איתה – נפתחו ליכולות חדשות וחידשו את חייהם.

אולם יש גם נעילת שערי עזרה, נעילת שערים הנעשית באופן בחירי-רצוני. אדם מחליט, באופן לא מודע, שעליו להתכנס בעצמו ולהינעל. היכולת הזאת לנעול את השערים דווקא מכח הבחירה, היא העשויה לזכות את האדם בפתיחת שערים. רק מי שמסוגל לנעול את המחשבות הישנות עשוי לזכות להארות חדשות. אולם הבעיה היא שהאדם אוהב את המוכר והידוע, וקשה לו לעזוב את הישן והרגיל וללכת לקראת החדש והבלתי מוכר. שעת הנעילה היא השעה להיפרד מהמחשבות הישנות. זו השעה לדמיין מחדש, לשרטט נקודות דמיון חדשות בקו האופק, לרצות מחדש, לחלום מחדש. זהו החסד של שעת הנעילה – ההזדמנות לו לאדם לנעול את השערים ולהיפרד מעצמו בגירסה הישנה. אסור לנו למחזר את עצמנו, וצריך באומץ ובגבורה להתנער, להתעשת לרגעי חסד הנעילה.

6. BT Bava Metzia 59a

Rabbi Elazar says: Since the day the Temple was destroyed the gates of prayer were locked, as it is stated: “Though I plead and call out, He shuts out my prayer” (Lamentations 3:8). Yet, despite the fact that the gates of prayer were locked, the gates of tears were not locked, as it is stated: “Hear my prayer, Lord, and give ear to my pleading, keep not silence at my tears” (Psalms 39:13).

תלמוד בבלי מסכת בבא מציעא דף נט עמוד א

אמר רבי אלעזר: מיום שנחרב בית המקדש ננעלו שערי תפילה, שנאמר דגם כי אזעק ואשוע שתם תפילתי. ואף על פי ששערי תפילה ננעלו שערי דמעות לא ננעלו, שנאמר השמעה תפילתי ה' ושועתי האזינה אל דמעתי אל תחרש.

7. Aviv Becher & Hadas Kleinman, *What will come upon us*

<https://www.youtube.com/watch?v=HFbMywO1oZ4>

מה שיבוא עלינו
מילים ולחן: אביב בכר

<p>Because what will come upon us Will be what helps You will see That in every sorrow there is also a gate to the truth and every tear on the surface of water is a raised prayer.</p>	<p>עיבוד: הדס קליינמן ואביב בכר צילמה</p> <p>כי מה שיבוא עלינו יבוא לעזרתנו את תראי כי בכל צער יש גם שער לאמת וכל דמעה על פני מים היא תפילה נישאת</p>
<p>8. Esther Ch. 4:1-2</p> <p>1 And Mordecai knew all that had transpired, and Mordecai rent his clothes and put on sackcloth and ashes, and he went out into the midst of the city and cried [with] a loud and bitter cry. 2 And he came up as far as the king's gate, for one may not enter the king's gate dressed in sackcloth.</p>	<p>אסתר פרק ד</p> <p>(א) וּמִרְדֵּכַי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נִעְשָׂה וַיִּקְרַע קִרְדָּתוֹ אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפֹר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זַעֲקָה גְדֹלָה וּמְרָה: (ב) וַיָּבֹאוּ עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לְבֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שָׂק:</p>
<p>9. Rashi on Esther Ch. 4:2</p> <p>"for one may not enter": It is improper to enter the king's gate dressed in sackcloth.</p>	<p>רש"י אסתר פרק ד</p> <p>(ב) כי אין לבוא - אין דרך ארץ לבוא אל שער המלך בלבוש שק:</p>
<p>10. BT Brachot 62b</p> <p>Rabbi Yosei bar Yehuda, says: [...] It says: "For none may enter within the king's gate clothed with sackcloth" (Esther 4:2). This matter can be inferred a fortiori: Just as sackcloth, which is generally not considered repulsive before one who is flesh and blood, is forbidden within the king's gate, all the more so spitting, which is repulsive, should be forbidden before the King of Kings.</p>	<p>תלמוד בבלי מסכת ברכות דף סב עמוד ב</p> <p>רבי יוסי בר יהודה אומר: [...] הרי הוא אומר כי אין לבוא אל שער המלך בלבוש שק, והלא דברים קל וחומר: ומה שק שאינו מאוס לפני בשר ודם - כך, ריקקה שהיא מאוסה, לפני מלך מלכי המלכים - לא כל שכן?</p>
<p>11. Gate - Alma Band</p> <p>The gate of arrogance The gate of humility The gate of shame The gate of audacity The gate of love The gate of hatred The gate of mercy The gate of laziness</p> <p>May a gate open up for me The gate of love May a gate open up for me</p> <p>The gate of love The gate of joy The gate of worry The gate of regret The gate of lashes The gate of desire The gate of envy The gate of zeal The gate of laziness</p> <p>May a gate open up for me</p>	<p>שער – להקת עלמא</p> <p>https://www.youtube.com/watch?v=9PBm2KjFjfc&list=PLHHdF3uZxqldgjNCFPF8NZiAeyHLpSx1e&index=5</p> <p>שער הגאווה שער הענווה שער הבושה שער העזות שער האהבה שער השנאה שער הרחמים שער העצלות</p> <p>שיפתח לי שער שער האהבה שיפתח לי שער</p> <p>שער האהבה שער השמחה שער הדאגה שער החרטה שער ההלקאה שער הרצון שער הקנאה שער הזריזות שער העצלות</p> <p>שיפתח לי שער שער השמחה</p>

The gate of joy
 The gate of generosity
 The gate of stinginess
 The gate of memory
 The gate of forgetting
 The gate of silence
 The gate of truth
 The gate of trade offs

May a gate open up for me
 The gate of truth.

שער הנדיבות
 שער הציניקנות
 שער הזכירה
 שער השכחה
 שער השתיקה
 שער השקט
 שער האמת
 שער החליפות
 שיפתח לי שער
 שער האמת

שיפתח לי שער
 שער האמת.

12. Isaiah Ch. 60

1 Arise, shine, for your light has come, and the glory of the Lord has shone upon you.
 2 For behold, darkness shall cover the earth, and a gross darkness the kingdoms, and the Lord shall shine upon you, and His glory shall appear over you.
 3 And nations shall go by your light and kings by the brilliance of your shine.
 4 Lift up your eyes all around and see, they all have gathered, they have come to you; your sons shall come from afar, and your daughters shall be raised on [their] side.
 5 Then you shall see and be radiant, and your heart shall be startled and become enlarged, for the abundance of the west shall be turned over to you, the wealth of the nations that will come to you.
 6 A multitude of camels shall cover you, the young camels of Midian and Ephah, all of them shall come from Sheba; gold and frankincense they shall carry, and the praises of the Lord they shall report.
 7 All the sheep of Kedar shall be gathered to you, the rams of Nebaioth shall serve you; they shall be offered up with acceptance upon My altar, and I will glorify My glorious house.
 8 Who are these that fly like a cloud and like doves to their cotes?
 9 For the isles will hope for Me, and the ships of Tarshish [as] in the beginning, to bring your sons from afar, their silver and their gold with them, in the name of the Lord your God and for the Holy One of Israel, for He has glorified you.
 10 And foreigners shall build your walls, and their kings shall serve you, for in My wrath I struck you, and in My grace have I had mercy on you.
 11 And they shall open your gates always; day and night they shall not be closed, to bring to you the wealth of the nations and their kings in procession.
 12 For the nation and the kingdom that shall not serve you shall perish, and the nations shall be destroyed.
 13 The glory of the Lebanon shall come to you, box trees, firs, and cypresses together, to glorify the place of My sanctuary, and the place of My feet I will honor.
 14 And the children of your oppressors shall go to you bent over, and those who despised you shall prostrate themselves at the soles of your feet, and they shall call you 'the city of the Lord, Zion of the Holy One of Israel.'
 15 Instead of your being forsaken and hated without a passerby, I will make you an everlasting pride, the joy of every generation.
 16 And you shall suck the milk of nations and the breast of kings you shall suck, and you shall know that I am the Lord, your Savior, and your Redeemer, the Mighty One of Jacob.
 17 Instead of the copper I will bring gold, and instead of the iron I will bring silver, and instead of the wood, copper, and instead of the stones, iron, and I will make your officers peace and your rulers righteousness.
 18 Violence shall no longer be heard in your land, neither robbery nor destruction within your borders, and you shall call salvation your walls and your gates praise.
 19 You shall no longer have the sun for light by day, and for brightness, the moon shall not give you light, but the Lord shall be to you for an everlasting light, and your God for your glory.
 20 Your sun shall no longer set, neither shall your moon be gathered in, for the Lord shall be to you for an everlasting light, and the days of your mourning shall be completed.
 21 And your people, all of them righteous, shall inherit the land forever, a scion of My

ישעיהו פרק ס

(א) קומי אורי כי בא אורך וכבוד יקון עליך זרח:
 (ב) כי הנה החשך יכסה ארץ וערפל לאמים ועליך זרח יקון וכבודו עליך יראה:
 (ג) והלכו גוים לאורך ומלכים לנגה זרחך:
 (ד) שאי סביב עיניך וראי כלם נקצצו באו לך בניך מרחוק יבאו ויבנתוך על צד תאמנה:
 (ה) אז תראי ונהרת ופחד ורחב לבבך כי יהפך עליך המון ים חיל גוים יבאו לך:
 (ו) שפעת גמלים תכסף בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב ולבונה ישאו ותהלת יקון ובשרו:
 (ז) כל צאן קדר יקצצו לך אילי גביות ישרתונך יעלו על רצון מזבחי ובית תפארת יאפאר:
 (ח) מי אלה כעב תעופינה וכיונים אל ארבתיהם:
 (ט) כי לי איים יקוו ואגיות תרשיש בראשנה להביא בניך מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יקון אלהיך ולקדוש ישראל פי פארך:
 (י) ובנו בני נכר חמתוך ומלכיהם ישרתונך כי בקצפי הכיתוך ובקצוני רחמתיך:
 (יא) ופתחו שעריך תמיד יומם ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם נהגים:
 (יב) כי הגוי והממלכה אשר לא יעבדוך יאבדו והגוים חרב יחרבו:
 (יג) כבוד הלבנון אליך יבוא ברוש תדקח ותאשור יחדו לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד:
 (יד) והלכו אליך שחוח בני מעבדך והשתחוו על כפות רגליך כל מנאציך וקראו לך עיר יקון ציון קדוש ישראל:
 (טו) תחת היותך עזובה ושנואה ואין עובר ושמתוך לגאון עולם קשוש דור ודור:
 (טז) וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת כי אגבי יקון מושיעך וגאלך אביר יעקב:
 (יז) תחת הנחשת אביא זהב ותחת הברזל אביא קסף ותחת העצים נחשת ותחת האבנים ברזל ושחתי פקדמתך שלום ונגשיתך צדקה:
 (יח) לא ישמע עוד חסס בארצך שד ושבר בגבולך וקראת ישועה חומתך ושעריך תהלה:
 (יט) לא יהיה לך עוד השמש לאור יומם ולילה הירח לא יאיר לך והיה לך יקון לאור עולם ואלהיך לתפארתך:
 (כ) לא יבוא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יקון יהיה לך לאור עולם ושלחו מי אכלך:
 (כא) ועמך כלם צדיקים לעולם יורשו ארץ נצר מטעו מטעי מצשה ידי להתפאר:
 (כב) הקטן יהיה לאלף והצעיר לגוי עצום אני יקון בעתה אחישנה: ס

planting, the work of My hands in which I will glory.

22 The smallest shall become a thousand and the least a mighty nation; I am the Lord, in its time I will hasten it.